

по-вече отъ Лепавцовитѣ показания; нищо повече отъ товъ, че той е зналъ за съществуването на хора, на които цѣльта е била да убиватъ, за да се постигне измѣненнето на държавния строй, и за които той сж е интересуваъ да пита.

По този начинъ азъ мисля, че имаме силно основание, върху което да почива едно обвинение, а така сжщо — една присжда, по отношение на този подсждимъ.

Въ моитѣ кжси забѣлѣжки, непосредствено слѣдъ името на Каравелова, стои онова на подсждимия Моллова. Това мѣсто азъ съмъ му го отвелъ, като прилично на положението въ обществото, което той занимава, въ сравнение съ онова, което занимава неговия колега Каравеловъ. Но ако тѣмъ отъ тази точка зрѣние прилича еднакво мѣсто, да върватъ единъ слѣдъ други, то относително фактитѣ, тѣ не сж така еднакви; има една порядочна разлика. Подсждимия Каравеловъ, доста дълго врѣме е билъ на върха на нашитѣ държавни работи, за да можемъ да знаемъ нѣкои и други подробности за него като субектъ; неговия другаръ, д-ръ Молловъ, не е сжщата личностъ; за него не можемъ каза сжщото. Хора, които го познаватъ, казватъ, че той е покритъ съ такива сжщо прѣстжпности въ очитѣ на страната; той е политически така сжщо немораленъ въ очитѣ на съврѣмения Българинъ, на онзи, който не глѣда както него на съврѣмения положение на България. Обаче, миѣнието на другитѣ не е обязательно за мене. Азъ искамъ да прѣдставя прѣдъ васъ своето собствено миѣние и своето собствено убѣждение. Отъ даденитѣ показания на подсждимия на сждебното слѣдствие, азъ не можъ да извлекж никакви аргументи, за да можъ да правя, поне аргюи, нѣкои и други сжждения, по отношение субекта на прѣстжплението.

Всичкитѣ дадени прѣдъ васъ показания отъ страна на този подсждимъ, бѣха така гладки, така ясни да се разбержтъ, така непрѣстжпни и при това честни и морални, щото човѣкъ, който го не познава, не може да не си състави най-прѣлестното миѣние за него. За да можемъ да кажемъ нѣщо друго, би трѣбовало и да сж е констатирало нѣщо друго. Онова, което сжществува по отношение на Моллова, подсждимъ въ обвинителния актъ, което се констатира и тукъ, е показанието на свидѣтеля Пенкова, който твърди, че въ писмото, получено отъ него, отъ страна на Миларова, се казвало, че д-ръ Мол-